

РЕШЕНИЕ

№ 20708

гр. София, 26.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Ваня Стоянова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **13352** по описа за **2025** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП) - [населено място] срещу Решение 4059 / 10.11.2025г. постановено по НАХД № 20251110205770 по описа за 2025 година на Софийски районен съд (СРС), с което е отменено Наказателно постановление № 007200/11.03.2025 г., издадено от М. А. Ф. - председател на Комисията за защита на потребителите (КЗП) - [населено място]. С последното, на основание чл. 210а от Закона за защита на потребителите, на „Зи-Метрикс“ АД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 68г, ал. 1, вр. чл. 68в от ЗЗП.

Решението се обжалва с подробни доводи за неговата неправилност, като постановено при съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди се, че нарушението е безспорно установено. Моли съда да отмени решението на СРС и потвърди отмененото с него НП. Претендира присъждане на разноски. Отправя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от ответника по касационната жалба.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба, редовно призван, не се представява в съдебно заседание.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на районния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XVI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С Наказателно постановление Наказателно постановление № 007200/11.03.2025 г., издадено от М. А. Ф. - председател на Комисията за защита на потребителите (КЗП) - [населено място]. С последното, на основание чл. 210а от Закона за защита на потребителите, на „Зи-Метрикс“ АД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 68г, ал. 1, вр. чл. 68в от ЗЗП, за това, че при извършена проверка на дружеството „Зи-Метрикс“ АД, служители на КЗП установили, че съгласно договор за потребителски кредит № 16063136 от 16.09.2024 г. на потребителя И. Г. е предоставен заем, както и допълнителна услуга – Поръчителство, учредено от трето лице /търговско дружество, наричано „Гарант“= В представения СЕФ към договора в Част III е посочено изрично, че възнаграждението на Гаранта не се включва в Общия разход по кредита, вкл. в ГПР /годишен процент на разходите/. В Раздел VI. „Право на отказ“ т. 113 е посочено „При валидно реализирано право на отказ, Кредитополучателят е длъжен да изплати на Кредитора (1) получената главница по кредита. (2) лихвата, начислена до датата на изплащане и изчислена за периода до пълното погасяване на главницата по кредита, (3) разноските за допълнителни услуги, които вече са били извършени изцяло и (4) другите разходи, които съгласно договора за кредит и/или закона са в тежест на кредитополучателя.

Контролните органи са приели, че информацията в т.113 „При валидно реализирано право на отказ, Кредитополучателят е длъжен да изплати на Кредитора, (3) разноските за допълнителни услуги, които вече са били извършени изцяло“ противоречи на разпоредбата на чл.29, ал. (7) от ЗПК „При упражняване на правото си на отказ от договора за кредит потребителят не е обвързан от допълнителните услуги, свързани с договора за кредит, които се предоставят от кредитора или от трето лице въз основа на споразумение между третото лице и кредитора“. В Раздел VIII. „Изменения на договора за кредит“ в „Предсрочно погасяване на кредита“ т. 138 е посочено: „При предсрочно погасяване на кредита, Кредитополучателят дължи пълния размер на таксите за всички услуги, които са били предоставени в пълен размер, както и частичния размер на разходите за тези услуги, които се доставят за целия период на договора за кредит - пропорционално на изпълнената част от услугата. Възнаграждението на гаранта е разход, който се дължи към момента на влизането в сила на договора за поръчителство с Гарант, въпреки че по

договорка между страните същото може да се заплати и разсрочено".

Въз основа на посочените по-горе констатации, проверяващите са счели, че дружеството-кредитодател осъществява нелоялна търговска практика, поради което бил съставен АУАН № 007200/03.02.2025 г. за нарушение на чл. 68г, ал. 1, вр. чл. 68в от ЗЗП, а въз основа на него - оспореното наказателно постановление .

Въз основа на събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства, СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка.

При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица. Счел е обаче, че АУАН е издаден след изтичане на срока по чл.34 от ЗАНН, което обуславя незаконосъобразност на НП и неговата отмяна.

Независимо от това, съдът е разгледал жалбата по същество, като е приел, че не е налице осъществен състав на нарушение по чл. 68г, ал. 1, вр. чл. 68в от ЗЗП. С тези изводи и мотиви е отменил издаденото наказателно постановление.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно, макар и не по всички изложени в него съображения.

Настоящата инстанция счита, че необосновано съдът е приел, че АУАН е издаден извън тримесечния срок. Същият е посочил, че срокът по чл.34, ал.1 ЗАНН е започнал да тече от 09.10.2024 г., т.е. от момента, в който в КЗП са постъпили всички необходими документи. Този извод е неправилен. Началото на срока е моментът на установяване на нарушението- този, в който контролният орган е установил всички елементи на състава на нарушението. Съдът споделя доводите на касатора, че в случая проверката е приключила с издаване на констативен акт/доклад от инспекторите и вземане на Решение от КЗП на 04.11.2024г./вж. в Протокол № 37, т.86/, в което е прието за установено, че „ЗИ - МЕТРИКС” АД прилага нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68г, ал.1 от Закона за защита на потребителите, тъй като в противоречие на изискванията за добросъвестност и професионална компетентност, в противоречие на разпоредбата на чл.29, ал.7 от ЗПК и заобикаляйки разпоредбата на чл.32, ал.1 от ЗПК, задължава кредитополучателя при упражняване правото на отказ от сключения договор и при предсрочно погасяване на кредита да заплати възнаграждението за допълнителна услуга в пълен размер. Ето защо, тримесечният срок за издаване на АУАН е започнал да тече от 04.11.2024г. - датата, на която е взето горесцитираното решение. АУАН № 007200 е издаден на 03.02.2025г., тоест, в тримесечния срок по чл.34, ал.1, изречение второ, предложение първо от ЗАНН.

Относно съответствието на оспореното решение с материалния закон:

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал извод за несъставомерност на деянието, който настоящият съдебен състав споделя като краен резултат.

Правилно първостепенният съд, въз основа на събраните по делото писмени доказателства - договор за потребителски кредит, ведно с погасителни планове, стандартен европейски формуляр, общи условия, тарифа за бързи кредити, заявление за кредит, декларации, договор за поръчителство, е приел, че потребителят е избрал да ползва допълнителна услуга към договора за кредит, а именно: поръчителство от търговско дружество /гарант/ срещу заплащане на възнаграждение за предоставяне гаранция от дружеството-поръчител РМД Груп ЕООД. Правилно е установено, че потребителят изрично се е съгласил с общите условия към договора за потребителски кредит, в т.ч. и с условията по т.113 ал. 3 и т.138, които гласят ,че при валидно реализирано право на отказ, кредитополучателят е длъжен да изплати на кредитора разноските за допълнителни услуги, които вече са били извършени изцяло, както и че възнаграждението на гаранта е разход, който се дължи към момента на влизане в сила на договора за поръчителство.

Неправилно съдът, въз основа на установената предварителна информираност на кредитополучателя относно параметрите на договора и дължимите плащания по него при прекратяването му, е обосновал извод за добросъвестност на търговеца. Съдът споделя становището на наказващия орган, че въведените от кредитора изисквания за заплащане в пълен размер на възнаграждението за допълнителна услуга при предсрочно погасяване на кредита води до необосновано финансово обременяване на кредитополучателя, доколкото волята на законодателя, а и житейската логика предполагат при погасяване изцяло или частично задълженията си по договора за кредит, да бъдат съответно намалени и общите разходи по кредита за оставащата част от срока на договора. Последното, при всички случаи, е в разрез с изискванията за добросъвестност, въведени с разпоредбата на § 13, т. 28 ЗЗП. Ето защо, приема, че жалбоподателят е действал недобросъвестно.

За да е осъществен съставът на нарушение по чл. 68г, ал. 1, вр. чл. 68в от ЗЗП обаче, е необходимо деецът да е бил не само недобросъвестен, но и това да е мотивирало потребителя към определено поведение .

В случая, както правилно е приел първоинстанционният съд, кредитополучателят е имал преддоговорна информация, че в хипотезата на предсрочно погасяване на кредита ще дължи заплащане на възнаграждение за гарант в пълен размер. Дружеството - жалбоподател е предприело всички мерки за предоставяне на пълна информация на потребителите на дружеството. Средният потребител е взел търговско решение да се възползва от предлаганата кредитна услуга, след като е получил пълна, точна и вярна информация за параметрите на кредита, след като се е запознал с общите условия по договора, в това число и с последиците при отказ от сключения договор и при предсрочно погасяване на кредита. Потребителят е преценил икономическите последиствия от сделката, на база своевременно предоставена съществена информация за условията, въз основа на която е взел решение за сключването й.

Процесната търговска практика неминуемо води до допълнително финансово обременяване на кредитополучателя, но това е станало именно и по волята на последния, при предварително налична информация, която е получил своевременно и с която се е съгласил.

Поради тези съображения, настоящата инстанция споделя становището, че поведението на процесния търговец не представлява нелоялна търговска практика, респективно същият не е осъществил състава на нарушението, за което е привлечен към административнонаказателна

отговорност.

Като е достигнал до същия правен извод и е отменил процесното НП, районният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН, в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Ето защо, в полза на ответника по касация са дължими разноски. Такива обаче, не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне.

С оглед изхода на правния спор, искането на касатора за присъждане на разноски следва да бъде оставено без уважение

Водим от горното, Административен съд София-град, XVI-и касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4059 / 10.11.2025г. постановено по НАХД № 20251110205770 по описа за 2025 година на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.